

[Gunnar Fog-Petersen.]

kan kun have til Hensigt at forhale eller udskyde Sagen til Behandling senere. Derfor vil jeg sige til den høje Regering, hvis det skulde være Hensigten at forsøge paa at hindre Lovforslagets Gennemførelse paa denne Side Paaske: Lad os saa gennemføre det efter Paaske. Jeg synes, at Forslaget er saa modent til Afgørelse og Kravene om at faa det gennemført saa stærke fra alle Sider, at dette Lovforslag nu bør ophøjes til Lov. Naar Partiet Venstre har faaet Løjlighed til som Mindretal i begge Rigsdagens Ting at øve saa megen Indfyldelse paa Lovforslaget, at de selv har skrevet og affattet det fra A til Ø, kan en Opposition vel ikke forlange mere i Retning af at øve Indfyldelse paa et Lovforslag, og derfor er det mig aldeles ubegribeligt, at man fra den Side ønsker at overveje nærmere, hvad der skal staa i Lovforslaget.

Dette Lovforslag er altsaa ikke nyt, det er let overskueligt, og det er tidsbegrænset til 31. December 1934. Lad os nu tage ganske roligt paa Tingene og sige: Hvad kan der ske i vort Samfund ved, at en Højesteretsdommer og en Landsdommer, udpeget henholdsvis af Præsidenten for Højesteret og Præsidenten i Østre Landsret, og et tredje Medlem, udpeget af Præsidenten for Sø- og Handelsretten, faar Adgang til fra 1931 til 1934 at undersøge, om der i vort Samfund tages utilbørlige Priser for Varer, som indgaar i det almindelige Forbrug. Jeg havde nær sagt: Lad os lade være med at skabe os, thi der kan ikke ske store Omvæltninger eller store Revolutioner eller Skade for Erhvervslivet af katastrofal Arthverken i den ene eller den anden Retning ved, at dette Lovforslag vedtages. Der er Tale om at prøve et Princip, prøve et Forbrugerværn overfor et Fænomen i Tiden, nemlig Prisaftaler. De findes ogsaa her i Landet, de er sikkert praktiske, og de er nødvendige, men de maa have et Korrektiv igennem Samfundets Kontrol. Det er dette, der er Tale om, og ikke om noget som helst andet, og det skulde jeg tro, at den danske Rigsdag nu var moden til at gennemføre og føre ud i Praksis.

Jeg ser med fuld Tillid hen til, at det bliver vore øverste Domstoles ledende Mænd, som faar Afgørelsen lagt i deres Hænder, og jeg ser med saa meget større Tillid hen dertil, som jeg synes, der er god Erfaring for, at vore Domstoles Mænd er i nøje Overensstemmelse med sund menneskelig og borgerlig Tankegang i vort Folk. Hvis vi derimod udstyrede dem som engelske Lorder, som den ærede Ordfører for det

konserverative Folkeparti gjorde sig til Talsmand for, kunde man frygte for, at de kom op paa et Leveniveau, som ikke er almindeligt her i Landet, og som placerede dem udenfor det Samfund, hvis Dommere de skal være. Naar derfor Peter reagerer, naar Fruen kommer og siger, at nu er der lagt paa dette, og nu er der lagt paa hint, saa er det godt, at Peter reagerer og reagerer menneskeligt, som det ærede Medlem sagde, paa denne Tale af Fruen; det skal han gøre, thi han skal være Dommer for et Samfund, hvis store Flertal reagerer, naar Fruen kommer og fortæller Peter, at nu er der lagt paa dette, og nu er der lagt paa hint, eller at nu fastholdes dette, og nu fastholdes hint til Trods for, at Købeevnen er sunket. Dette skal Peter kunne reagere overfor, det vil han kunne efter dette Lovforslag, og det vil han kunne ogsaa gøre, og derfor anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse, og jeg anbefaler, at Overvejelserne afsluttes saa hurtigt, at Lovforslaget kan gennemføres i denne Rigsdagssamling, der nu er ved sin Afslutning.

Men jeg ønsker at føje til, at det vilde være praktisk og godt, om man i det andet høje Ting kunde indstille sig paa at gøre Lovforslag, som skal vedtages her i Tinget, færdige noget før, end det i Regelen finder Sted hen paa Rigsdagssamlingens Slutning, saa at Arbejdstemplet kunde blive knapt saa stakaandet, som det er i de sidste Uger i dette høje Ting.

Handelsministeren (Hauge): Jeg skal ikke forlænge Debatten ret meget. Til Venstres ærede Ordfører (Stensballe) vil jeg sige, at det er nu ikke med Rette, man har bebrejdet mig, at det af mig fremsatte Lovforslag ikke var i Overensstemmelse med London-Resolutionen. Det var saa vidt i Overensstemmelse med London-Resolutionen, der nu en Gang kun var en Resolution, som et Lovforslag kan blive. Selvfølgelig kan der diskuteres om, hvorvidt en enkelt Sætning, en enkelt Bestemmelse i et Lovforslag, der er bygget op paa en Resolution, skulde have været anderledes, men jeg tør hævde, at i det store og hele var Lovforslaget i Overensstemmelse med London-Resolutionen.

Det er navnlig paastaet, at den af mig foreslaede Kommission eller det Udvalg, som skulde have med Spørgsmaalet at gøre, ikke var som i London-Resolutionen foreslaet: et uafhængigt Udvalg. Man har sagt, at det ikke var uafhængigt, fordi det skulde udnævnes af Handelsministeren. Men det kan jeg ikke erkende er